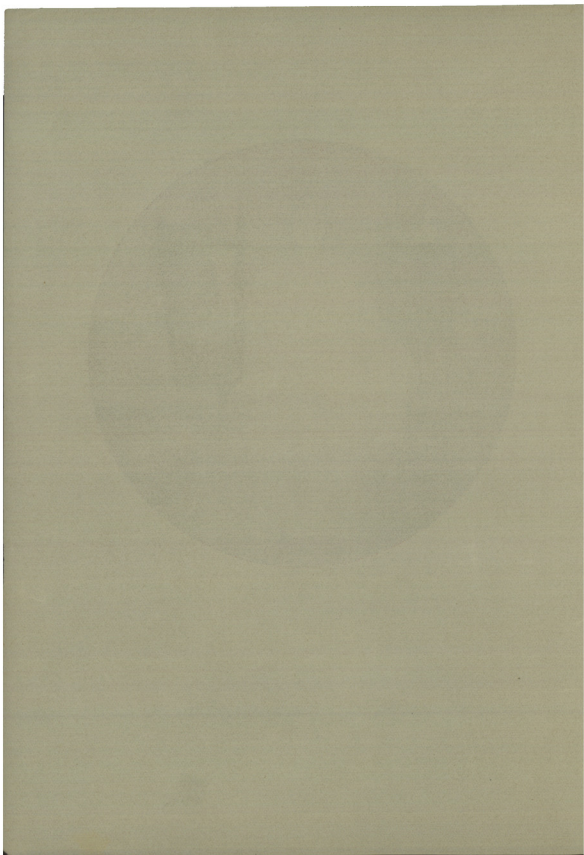

ΩΔΕΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τρίτη 2 Μαΐου 1933, ὥραν 7 μ. μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1933

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ELISABETH

SCHUMANN

*Μετά την Εναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα*

Τὴν Κυριακὴν 30 Ἀπριλίου ὥραν 11 π. μ.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῶν προγράμματος Δρ. 5.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Λογδοασμὸς ἔγγραφοῦ

πρὸς ἀνοκλήσιν καὶ ἄμεσον ἀραραβὴν τῶν κἀλωδι ἔργων (77 τόμων):

	Δρχ.
1) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ 12 Τόμοι δευμάτιοι Τιμή	6000
Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΔΟΥ:	
2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1920 [ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ (1922), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ] 8 Τόμοι δευμάτιοι >	1500
3) ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ (εἰς 4 δευμάτινοὺς τόμοις) ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ	
4) ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΤΟΜΟΙ (κινώδετοι, ηῤῥημένοι εἰς 52) «ΓΡΑΜΜΑΤΑ- ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ- ΤΕΧΝΑΙ» 56 Τόμοι >	3000
	10.500

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (κατ' ἐκλογὴν):

α) Τοῖς μετρητοῖς:	β) Ἐπὶ πιστώσει:
Τρέχουσα τιμή Δρχ. 10.500	Τρέχουσα τιμή Δρχ. 10.500
Ἰδιαίτερα ἔκπτωσης > 2.500	Προκαταβολή > 1.500
*Ἦτοι, καταβάλλονται μόνον . . . Δρχ. 8.000	*Υπόλοιπον Δρχ. 9.000
	<small>(πληρωτέα διὰ 30 τριακοσθεράσμων τριμηνεσμένων μηνιαίων τραπεζιῶν)</small>

Δωρεάν

εἰς τὰς ἔγγραφομένους εἰς τὴν ὡς ἄνω σειρὰν:

ΜΙΚΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

*Ἔργον 1000 περίπου σελίδων, κλουσίως εἰκονογραφημένον, μετρίου σχήματος καὶ ἀριστοτεχνικῆς ἐμφανίσεως

(Ζητήσατε καὶ εἰδικὴν ἐγκύκλιον δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης* JOS. HAYDN

I. Adagio. Allegro spiritoso

II. Adagio

III. Menuetto. Allegretto

IV. Finale. Presto

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

2. α) *Οἱ Γάμοι τοῦ Φίγκαρο* W. A. MOZART

ᾠδία τῆς Σουζάννας

β) *Ἀλληλούϊα*

Ἡ κ. *El. Schumann* καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Pelléas et Mélisande* GABR. FAURÉ

Σονίτα

a) Prélude

b) 2me Entr' acte (Fileuse)

c) Sicilienne

d) 4me Entr' acte

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

4. α) *Ὁ Βοσκός στὸν βράχο* FR. SCHUBERT

β) ᾠδία ἀπὸ τὴν «*Νυχτερίδα*» JOH. STRAUSS

Ἡ κ. *El. Schumann* καὶ ἡ ὀρχήστρα

5. *Νυχτερίδα* JOH. STRAUSS

Εἰσαγωγή

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΠΡΟΣ ΗΡΩΤΑ

ΙΩΣ ΗΑΥΔΝ

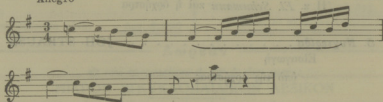
J. HAYDN

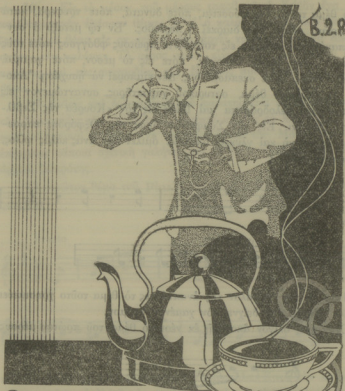
Συμφωνία της 'Οξφόρδης.

Ἡ Συμφωνία της 'Οξφόρδης, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ Χάιντ τὸ 1788 διὰ τοὺς Παρισίους σχετίζεται πάντοτε μὲ τὴν «Κυνηγετικὴν» (La Chasse). Φέρουν καὶ αἱ δύο ἴσχη τῆς προσωπικῆς ζωῆς τοῦ Χάιντ καὶ κάμουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ὄρμιος πλέον συνθέτης ῥίχνει ἐν ἐλεγειακὸν βλέμμα πρὸς τὴν περασμένην νεότητά του. Ἡ Συμφωνία τῆς 'Οξφόρδης, ἀπὸ ἀπόψεως θεματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν μουσικῶν ἰδεῶν παρουσιάζει μεγάλην πρόοδον καὶ δύναται νὰ τοποθετηθῇ βαθμίδας τινας ὑψηλότερον τῆς κατὰ ἕξ ἔτη προεσβυτέρως τῆς «Κυνηγετικῆς» καὶ εἰς τὴν σειρὰν τῶν καλλιτέρων Συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὴν Συμφωνίαν ταύτην ὁ συνθέτης μᾶς παρουσιάζει μερικῶς ἀντιστοιχικὰς λεπτότητας διὰ τὰς ὁποίας μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης μόνον ὁ Μότσαρτ ἐφαίνετο ὅτι εἶχε πλασθῆ. Μεταχειρίζεται ἀλλεῖστα πλάγια μικρὰ θέματα τὰ ὁποία παιζοῦν καὶ ἀλέκονται μὲ τὸν πλέον γοητευτικὸν τρόπον. Γενικῶς δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν Συμφωνίαν τῆς 'Οξφόρδης ὡς τὴν Ἡρωϊκὴν Συμφωνίαν τοῦ Χάιντ τὸσον ἔχει συντελεσθῆ ἐν αὐτῇ τὸ νέον στυλ.

Ἐὰν τὸ πρῶτον μέρος τῆς Συμφωνίας ταύτης ὡς καὶ τῆς «Κυνηγετικῆς» παρουσιάζῃ τὴν αὐτὴν ποιητικὴν ἰδέαν, τὸν αὐτὸν ἐλεγειακὸν τύπον, ἢ ἀνάπτυξιν ἐν τούτοις διαφέρει. Ἡ Συμφωνία τῆς 'Οξφόρδης ἐμφανίζει τὸν συνθέτην εἰσελθόντα εἰς ἓνα δρόμον πολὺ πλέον δυνατὸν. Τὸ διακρίνει κανεὶς ἤδη ἀπὸ τὸ πρῶτον Allegro :

Allegro

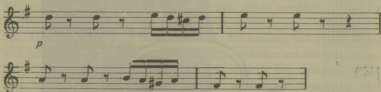
*Τὸ πρόρευσμά σας
εἶν' εὐρυμῆ!*

ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΒΡΑΣΤΗΡΑ

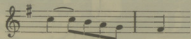
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α.Π. ΣΤΑΔΙΟΥ 4

Τὸ θέμα τοῦτο ἀναπτύσσεται, πότε δυνατὰ, πότε τρυφερά, κατὰ τὰ 16 πρῶτα μέτρα, ὅσα διαρκεῖ ἡ περίοδος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ συνθέτης ἐπανάγεται συνεχῶς εἰς τοὺς πέντε πρώτους φθόγγους πότε τοὺς τοποθετεῖ εἰς τὴν ὀξεῖαν περιοχὴν, πότε εἰς τὸ μέσον, πότε χαμηλά, πότε ἀκαλύπτους, πότε σκεπασμένους. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἴσυχάσῃ. Ἀκολουθεῖ τὸ δεύτερον θέμα, σατιρικοῦ χαρακτήρος, συναντώμενον εἰς πλείστα κωμικὰ μελοδράματα καὶ ἰδίως εἰς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» τοῦ Ροσσίνι. Εἰς τὴν Συμφωνίαν ὁμοῦς τῆς Ὁξφόρδης παρουσιάζεται ὡς φιλικὴ καὶ γλυκεῖα ὀπτασία ὁμιλεῖ σὰν ἕνας καλὸς φίλος, ἕνα ἀγαπητὸ παιδί :

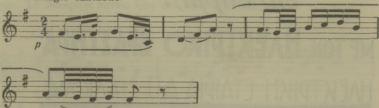
Μέσα εἰς τὸν δαίδαλον τῆς ἀναπτύξεως τὸ θέμα τοῦτο χρησιμεύει ὡς καλὸς ὁδηγὸς ποὺ δείχνει τὸν χαμένον δρόμον.

Ὅταν μετ' ὀλίγον ἀκουσθῇ ἐκ νέου τὸ θέμα τοῦ πρώτου μέρους

θα ἀπαντήσῃ τὸ Adagio :

Adagio cantabile

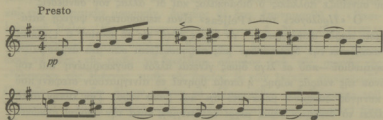

Τὸ ἀνωτέρω θέμα διαρκεῖ 8 μέτρα, μεθ' ὃ ἐπαναλαμβάνεται. Ἀκολουθεῖ μία μέση περίοδος ἐξ 6 μέτρων, ὅποτε ἀκούεται πάλιν τὸ πρῶ-

τον θέμα. Είς τὸ μέσον τοῦ μέρους τοποθετεῖ ὁ Χάυδν ἕνα ἄγριον καὶ δαιμονικὸν ἐλάσσον θέμα. Ἄλλ' ὁ καλὸς ἄγγελος, ποῦ παρουσιάζεται μετ' τὸ θέμα εἰς ῥε μειζον, δὲν ἀργεῖ νὰ φανῆ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν γαλήνην. Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον μετ' τῆς κορῶνης καὶ τὰς συγχορδίας τῆς ἐβδόμης ποῦ ἐμφανίζεται εἰς κάθε βῆμα.

Ἡ δρᾶσις καὶ ἡ ζωηρότης ποῦ παρατηρεῖται εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς Συμφωνίας τῆς Ὁξφόρδης, διαρκεῖ καὶ εἰς τὸ Μενουέτο. Συγκοπαὶ καὶ γενικαὶ παύσεις εἶνε τὰ κύρια ὄλικά του. Μόνον εἰς τὸ Τρίο ἐπέρχεται κάποια σχετικὴ γαλήνη, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ μετ' ὀλίγον ἡ ἀρχικὴ ζωηρότης.

Τὸ πρῶτον θέμα τοῦ Finale παρουσιάζεται μετ' παιγνιδιάρικον χαρακτήρα

καὶ ἀναπτύσσεται σὰν μιὰ τεχνικὴ Ταραντέλλα. Κατὰ τὴν πορείαν τοῦ μέρους τούτου ὁ Χάυδν ἐμφανίζεται ὡς δεινὸς διδάσκαλος τῆς διπλῆς ἀντιστιζεως καὶ λεπτὸς χειριστὴς τῆς ὀρχήστρας.

Ἡ Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης παραμένει πρωτότυπος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ὁ Χάυδν ἔδειχνε πάντοτε ἐξαιρετικὴν προτίμησιν δι' αὐτήν. Ὄταν δὲ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1791 μετέβη εἰς Ὁξφόρδην, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ὀνομασθῆ ἐπίτιμος διδάκτωρ, παρέλαβε μαζί του ἐκ Παρισίων, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, τὴν Συμφωνίαν αὐτήν. Ἐξελέγη δὲ πράγματι ἡ Συμφωνία αὕτη ὡς ἡ κατάλληλος σύνθεσις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ὀνομασίας του καὶ ἔκτοτε ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Συμφωνίας τῆς Ὁξφόρδης παρέμεινε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον τῶν ἀγγλικῶν συναυλιῶν. Ἀργότερον προσέθεσεν ὁ Χάυδν εἰς τὴν Συμφωνίαν του σάλπιγγας καὶ τύμπανα.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς Συμφωνίας αὐτῆς εἶναι ἀπὸ τὰς ἐπισημνοτάτας καὶ ἀπὸ τὰς ἀγαθῶν

GABRIEL FAURÉ

Pelléas et Mélisande

Προκειμένου νά παιχθῆ τῷ 1898 εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Θέατρον τοῦ πρόγρητος τῆς Οὐαλλίας ὁ «Pelléas et Mélisande» τοῦ Maeterlinck, ὁ Φωρὲ ἔγραψε διὰ τὸ ἔργον τοῦτο τὰ ἰντερλούδια, μετέβη μάλιστα εἰς Ἀγγλίαν ὅπως αὐτὸς οὗτος διευθύνῃ τὴν ὀρχήστραν. Ἐκ τῆς σκηνακῆς ταύτης μουσικῆς ἀπηρτίσθη μία «Σουίτα» συχνάκις ἐκτελουμένη εἰς συναυλίαις... Σήμερον δὲν εἶνε πλέον μουσικὸν διὰ κανένα (ἰδίως δὲ ἀφ' ὅτου τὸ ἀπεκάλυψεν ὁ Vuillermoz διὰ τοῦ ἔργου «Cinquante ans de musique française») ὅτι ὁ Φωρὲ εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν Κάρολον Κωσχλίν τὴν ἐνορχήστρωσιν τοῦ ἔργου. Πρᾶγμα ἄλλως τε πού συνείθιζε πολλάκις ὁ διδάσκαλος καὶ δι' ἄλλας του συνθέσει.

Ἐν τῷ «Πρόλογος» τοῦ «Pelléas» εἶναι περισσότερον ψυχικὴ κατάστασις παρὰ σκηνογραφία· τὸ δάσος αὐτὸ εἰς τὸ ὅποιον ὁ Golaud ἀνακαλύπτει τὴν Μελισάνδην μᾶς παρουσιάζεται σὰν μιὰ ἀτμοσφαῖρα παραμυθιοῦ—πού σὲ λίγο ὅμως γίνεται πλέον συγκεκριμένη διὰ τοῦ πόνου τῆς νεαρᾶς κόρης, ἡ ὁποία θρηνεῖ τὸ αἰνιγματικὸν στεφάνι πού ὁ κυνηγὸς διακρίνει μέσα στὸ ὄχι καὶ βαθὺ νερό. Τὴν λύπην αὐτὴ ψάλλει τὸ δεύτερον θέμα, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν σηκώνεται ἡ αὐλαία μετὰ τῆς φωνῆς τοῦ Γκολό.— Ἡ «Fileuse» μετὰ τὰ δύο ἀντιτιθέμενα θέματά της ὁμοιάζει μετὰ παράφρασιν τοῦ «Ἀργαλειοῦ τῆς Ὀμφάλης» τοῦ Σαιν-Σάνς. Θὰ σᾶς ἀρέσῃ ὅμως μόνον ἂν θὰ σᾶς εἶναι δυνατόν νά λησμονήσῃτε πρὸς στιγμὴν τὴν Μελισάνδην τοῦ Debussy. Ὁ Φωρὲ εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἔφερε πλησιέστερα πρὸς ἡμᾶς τὴν ἡρώϊδα του· δὲν τὴν φαντάζεται φιάρεσκον, ἀλλὰ γεμάτην νεανικὴν φαιδρότητα καὶ σγεδὸν πονηρίαν—διὸ καὶ ὁ συνάδελφός του (ὁ Debussy) δὲν ἔξετίμα τὸ χαριτωμένον ἄλλως τε ἰντερλούδιον τοῦτο. Εἰς τὴν σελίδα αὐτὴν τοῦ Φωρὲ, παρὰ τὴν βαθεῖαν ἐκφραστικότητα, ὑφίσταται ἐπίσης κάποια ἀφέλεια καὶ ἀγνότης, τὴν ὁποίαν εἶχε φαίνεται ἐγκαταλείψει ὁ Debussy κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν «Νυκτερινῶν».— Δὲν ἐπιμένομεν ἐπὶ τῆς χαριτωμένης «Sicilienne», ἡ ὁποία εἶχε γραφῆ διὰ κάποιο πρηνέστερον ἔργον καὶ πού δὲν συγγενεῖται πρὸς τὸ ὅλον.

— Τὸ τελευταῖον κομμάτι (προηγούμενον τῆς 5ης πράξεως) διακρίνεται διὰ τὴν μεγάλην του συγκίνησιν: πολὺ διαφοροτικὴν ἀπὸ τῆν

τοῦ λυρικοῦ δράματος, ὄχι ὅμως ὀλιγώτερον ὡραίαν. Τὸ θέμα τοῦ Γκολῶ ἐμφανίζεται ἐκ νέου. Ἰσχυρόν, τραγικόν· ἡ συγκεντρωμένη καὶ ὑπόκωφος ἀγωνία τοῦ φινάλε τούτου, τοῦ τόσοσ ἀπλοῦ εἰς τεχνικά μέσα, φθάνει εἰς τὰ ὑψίστα ὄρια τοῦ ἐσωτερικοῦ πάθους.

JOH. STRAUSS

Ἡ Νυχτερίδα.

Ὁ Γιόχαν Στράους, υἱός, (1825-1899) εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐκπρόσωπος τῆς μεγάλης δυναστείας τῶν ἐκ Βιέννης μουσουργῶν Στράους. Εἰς αὐτὸν ἡ βιεννέζικη ὀπερέττα τοῦ 18 αἰῶνος ὀφείλει τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε, οἱ δὲ χορευτικοὶ τοῦ ρυθμοῦ δὲν ἔπαυσαν μέχρι σήμερον νὰ γοητεύουν τὰ πλήθη. Ὁ Γιόχαν Στράους ὑπέβη μὴ μεγάλη φυσιογνωμία εἰς τὸ ἐλαφρὸν μελόδραμα, τὴν ὀπερέτταν καὶ τὴν χορευτικὴν μουσικὴν, δικαίως δὲ ἔχει ἐπονομασθῆ ὁ «Βασιλεὺς τοῦ Βάλς». Ἐκ τῶν σκηναῶν τοῦ ἔργου ἡ «Νυχτερίδα» (1874) ἔτυχε ἀρχικῶς ψυχρᾶς ὑποδοχῆς, βραδύτερον ὅμως ἐθριάμβευσε τόσοσ, ὥστε νὰ τύχη τῆς τιμῆς νὰ ἐκτελεῖται σήμερον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς «Ὁπερας» τῆς Βιέννης, τιμῆς τῆς ὁποίας, ἐκ τῶν λοιπῶν παρεμφερῶν ἐλαφρῶν μουσικῶν ἔργων, μόνον τὰ «Παραμύθια τοῦ Χόφμαν» τοῦ Ὁφφενμπαχ καὶ ἡ «Νύχτα στὴν Βενετίαν» (ἐπίσης τοῦ Στράους) ἔξι-ώθησαν.

*Τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου
Ἀθηνῶν ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου τῆς*

ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ <Ε. Γ. Λ.>

The present position of the ...
The ...
The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

The ...

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμῆς	Συνολικῆς
Θεωρεῖον Α'	Δρχ. 90.—	175.—
Πλατεῖα.	> 80.—	150.—
*Ἀμφιθέατρον Α'.	> 80.—	150.—
*Ἀμφιθέατρον Β'.	> 70.—	125.—
*Ἐξώστης.	> 50.—	90.—
Θεωρεῖον Β'.	> 50.—	75.—
*Υπερώων	> 40.—	50.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25—351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον ἐ' Ὀλύμπια.

ИМЕНИ РАБОТНИКОВ

Имя	Сумма	Имя	Сумма
Григорьев А.	300	Григорьев А.	300
Иванов	50	Иванов	50
Александров А.	80	Александров А.	80
Александров В.	70	Александров В.	70
Королев	50	Королев	50
Григорьев В.	50	Григорьев В.	50
Яковлев	50	Яковлев	50

Всего выдано работникам 12 человек по 100 руб. 1200 руб.
 (1000 руб. выдано в 1921 г. и 200 руб. в 1922 г.)

fb